

לפרשת קרח

א. זה קורה במשפחות הכי טובות, זה כבר קרה גם במשפחה שלנו – קנאת אחים המובילה לאלימות ומוות. קורח ובני עדתו, בני שבט לוי, מתקנאים בכבוד ובסמכות של משה ואהרן, ומבקשים להם חלק בכל אלה. אלהים מבקש להרוג את כולם, ומשה ואהרן מבקשים למנוע עונש קולקטיבי.

ב. (כא) הַבְּדִלוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת וְאַכְלָה אֹתָם כְּרִגְעָה: (כב) וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ אֵל אֱלֹהֵי הַרְיוּחַת לְכָל בָּשָׂר הָאִישׁ אֲחֵד יִחַטָּא וְעַל כָּל הָעֵדָה תִּקְצָף: (כג) וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: (כד) דַּבֵּר אֶל הָעֵדָה לֵאמֹר הֲעָלוּ מִסְבִּיב לְמִשְׁפַּחַן קִרַח דָּתָן וְאַבְיָרָם: (כה) וַיִּקָּם מֹשֶׁה וַיִּלְךָ אֶל דָּתָן וְאַבְיָרָם וַיִּלְכוּ אַחֲרָיו זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל: (כו) וַיְדַבֵּר אֶל הָעֵדָה לֵאמֹר סוּרוּ נָא מֵעַל אֲהֲלֵי הָאֲנָשִׁים הַרְשָׁעִים הָאֵלֶּה וְאַל תִּגְעוּ בְּכָל אֲשֶׁר לָהֶם פֶּן תִּסָּפוּ בְּכָל חַטָּאתָם: [במדבר טז, 21 – 26]

ג. לפעמים, פושע אחד מכתים את כל העדה. לפעמים, ההתעלמות מן הרוע היא חלק ממנו. לפעמים, מי שלא נאבק ברשעות ובאלימות, הופך שותף להן.

ד. **תחום הציות, השפיות, גבולות הפשע (יורה נבוכים) / צבי עצמון**

(זה שהשתתף – מגוהץ במדים – בישיבה)
(זה שניהל – ממשרד מצוחצח, תרבותי, עם תמונות וספרים – שגרת מחנה)
(זה שזירז בקת של רובה, להיכנס)
(זה שלחץ בכפתור המתאים)
זה שעמד בצד, חמוש, למנוע בריחה, מילה לא הוציא, לא גער, לא דחף,
זה ששמר על הגדרות, ליתר בטחון,
זה שהביא ארוחות לשומרים,
זה ששטף צלחות וסכו"ם,
זה שנלחם – מתגרד ועייף – קרבות שין בשין – חיים לא
עשה, אולי נהרג במדבר,
זה שקצר את החיטה, אפה כיכרות לחם, חילק מכתבים
צולע על ירך,
זה שלא ניפץ זגוגיות של לשכות הגיוס,
זה שלא צייר סיסמאות על קירות, פיזר באישון לילה כרוזים,
מסמרים על הכביש,
זה שלא גנב מסמכים מאביו הקצין
זה שלא הצית תחנות חשמל ורכבת,
(זה שלא הניח מטעני חבלה בבארים, בבתי הקפה)
(זה שלא דקר, סכין קצבים מוסתר במעיל, נערים)
(זה שלא שיסף גרון אימו הפקידה ממשרד המסחר)
(זה שלא עקר עיני תינוקות וצרב בחומצה פגים בברלין)?